

Prima instanță: N. Costăș.

dosarul nr. 2ra-327/18

Instanța de apel: S. Procopciuc, E. Grumeza, A. Garbuz.

ÎNCHEIERE

07 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Mihai Poalelungi

Oleg Sternioală

Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către recurentul Maxim Russu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Maxim Russu împotriva Carolinei Eremciuc, Andrei Grigoraș, Banca Comercială „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” Societate pe Acțiuni, cu privire la repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 12 septembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Maxim Russu și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 08 februarie 2017,

c o n s t a t ă

La 06 mai 2016, reclamantul Maxim Russu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Carolinei Eremciuc, Andrei Grigoraș, Banca Comercială „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” Societate pe Acțiuni, cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că la sfârșitul lunii martie, anul 2014, a recepționat prin poștă citația de la Judecătorul Judecătoriei Bălți, Aliona Donos, prin care a fost citat pentru data de 01 aprilie 2014, de a participa la ședința de judecată unde urma să fie examinat demersul executorului judecătoresc Vera Mighic, cu privire la anunțarea în căutare a lui Maxim Russu.

Susține reclamantul că, prezentându-se la Judecătoria Bălți, a aflat că există

o ordonanță judecătorească din 23 septembrie 2013, eliberată de către Judecătorul Natalia Clevadî.

Astfel, indică reclamantul că, judecătorul Natalia Clevadî, examinând cererea B.C. „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” S.A., filiala nr. 11 din mun. Bălți, str. Ștefan cel Mare 75/1, a dispus eliberarea ordonanței judecătorești și încasarea în mod solidar din contul debitorilor Carolina Eremciuc, Andrei Bostan și Maxim Russu a datoriei în mărime de 21 443 lei și 53 bani, cheltuielilor de judecată în mărime de 321 lei și 66 bani, în total suma în mărime de 21 765 lei și 19 bani.

În ordonanță se indica că, drept temei au servit contractul de credit nr. XXXX din 21 iunie 2012 cu privire la acordarea Carolinei Eremciuc a creditului în mărime de 20 000 lei, în baza calculului datoriei în sumă de 21 443 lei și 53 bani; contractul de fidejusiune nr. XXXX din 21 iunie 2012, încheiat cu Andrei Bostan și contractul de fidejusiune nr. XXXX din 21 iunie 2012, care ar fi fost încheiat cu reclamantul Maxim Russu.

Afirmă reclamantul că, nu a semnat nici un contract de fidejusiune la B.C. „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” S.A.. Astfel, până la 01 aprilie 2014 a contestat ordonanța judecătorească, iar prin încheierea Judecătoriei Bălți din 11 aprilie 2014, cererea a fost admisă.

Menționează reclamantul că, a suferit cheltuieli judiciare pentru asistența juridică, în mărime de 1 000 lei.

Mai indică reclamantul că, a depus o plângere la Procuratura Bălți prin care a cerut tragerea la răspundere penală a persoanelor care au participat la falsificarea semnăturii lui Maxim Russu din contractul de fidejusiune. La această etapă la fel a suferit cheltuieli pentru asistența juridică a unui avocat, în mărime de 5 000 lei. Procedura penală s-a finalizat cu tragerea la răspundere penală a Carolinei Eremciuc, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 238 din Codul penal și anume dobândirea creditului, împrumutului sau despăgubirii/indemnizației de asigurare prin înșelăciune.

Sușține reclamantul că, a fost citat repetat de către B.C. „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” S.A. printr-o cerere de chemare în judecată, fiind atras în calitate de pârât pe același obiect al acțiunii, însă Maxim Russu a înaintat o cerere cu privire la suspendarea procesului civil, până va fi soluționată plângerea depusă la Procuratura Bălți. Astfel, cererea a fost admisă, procesul civil a fost suspendat și după ce reclamantul Maxim Russu a prezentat sentința de condamnare a Carolinei Eremciuc, B.C. „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” S.A. a renunțat la acțiunea înaintată.

Din materialele dosarului penal de învinuire a Carolinei Eremciuc, reclamantul a stabilit că, aceasta a dobândit prin înșelăciune creditul de la B.C.

„Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” S.A., prin falsificarea semnăturii lui Maxim Russu în contractul de fidejusiune nr. XXXX din 21 iunie 2012. Carolina Eremciuc a declarat că, a depus cererea pentru obținerea unui credit de la B.C. „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” S.A., filiala nr. 11 din or. Bălți, și din motiv că, angajatul băncii comerciale menționate i-a comunicat că, este nevoie de semnăturile a doi fidejusori, aceasta a semnat contractul de fidejusiune în locul lui Maxim Russu.

Consideră reclamantul că, angajatul B.C. „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” S.A. a încălcat regulile de acordare a creditului persoanelor fizice, fapt ce a avut drept consecință cauzarea prejudiciului material și moral lui Maxim Russu.

Invocă reclamantul prevederile art. 1403 alin. (1) din Codul civil conform căruia comitentul răspunde de prejudiciul cauzat cu vinovăție de prepusul său în funcțiile care i s-au încredințat. Instituirea unei asemenea răspunderi se justifică prin faptul că prepusul îndeplinind funcțiile încredințate, apare în calitate de reprezentant al comitentului. Ca urmare a acestui fapt se prezumă că prejudiciul cauzat de prepus în exercițiul funcțiilor încredințate se consideră a fi cauzat prin acțiunile comitentului. Prin urmare, pârâțul B.C. „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” S.A. este responsabil de repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale angajatului său.

Pe lângă prejudiciul material suferit, reclamantul susține că prin faptele pârâților i-a fost cauzat și un prejudiciu moral, ce urmează a fi reparat printr-o compensație financiară în mărime de 50 000 lei. Reclamantul consideră această sumă ca fiind suficientă de a compensa suferințele suportate în legătură cu procesele ce au avut loc, inclusiv pentru faptul că a fost lipsit de posibilitatea de a pleca la muncă peste hotarele țării, pentru a-și întreține familia. Totodată, reclamantul susține că din vina pârâților a fost creată situația de incertitudine totală față de viitorul său.

Cere reclamantul admiterea acțiunii, încasarea din contul pârâților a prejudiciului material în mărime de 6 000 lei, prejudiciul moral în mărime de 50 000 lei și cheltuielile judiciare.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 08 februarie 2017, acțiunea lui Maxim Russu a fost admisă parțial. A fost încasat din contul Carolinei Eremciuc în beneficiul lui Maxim Russu prejudiciul material în mărime de 6 000 lei și prejudiciul moral în mărime de 10 000 lei, în total suma în mărime de 16 000 lei. În rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 12 septembrie 2017, a fost respins apelul declarat de către Maxim Russu și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 08 februarie 2017.

La data de 29 decembrie 2017, recurentul Maxim Russu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cerând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Bălți din 12 septembrie 2017 și parțial a hotărârii Judecătoriei Bălți din 08 februarie 2017, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă acțiunea integral.

În motivarea recursului, recurentul a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece acestea ar fi fost emise cu interpretarea eronată a normelor de drept material.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către recurentul Maxim Russu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or, recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, dar a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel și prima instanță, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că, conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza *Asito vs Republica Moldova*, 10 iulie 2001, *Meyer vs Germania*, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către recurentul Maxim Russu, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul recurentului Maxim Russu, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

judecătorul

Judecătorii

Mihai Poalelungi

Oleg Sternioală

Mariana Pitic